

Виховна година **«Родинні обереги»**

Мета. Формувати в учнів почуття національної гордості, розширювати та поглиблювати знання дітей учнів про родинні обереги української родини. Розвивати пізнавальну активність, збагачувати словниковий запас учнів, сприяти розвитку творчих здібностей дітей, бажанню примножувати родинні традиції, берегти національну культуру. Виховувати почуття любові до своєї родини та України, формувати почуття обов'язку перед батьками, своїм народом, Батьківщиною.

Розвивати компенсаторні функції збережених аналізаторів; вчити спостерігати на полісенсорній основі; розвивати зорове та слухове сприйняття, зорову пам'ять, дрібну моторику рук, кольоророзрізнення; вчити розгорнуто описувати предмети за смаком; розвивати вміння орієнтуватися на аркуші паперу, мікро- та макропросторі; розвивати мовленнєву активність, дикцію.

Обладнання: вишиті рушники, сорочки, віночки, родинне дерево, коровай, праник, рубель, качалка, прядка, ТЗН.

Вчитель.

Добрий день, шановна родинно! Сьогоднішнє свято - це ще одна сходинка до нашого зближення, до родинного єднання "в сім'ї вольній, новій". Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій, багатій, мальовничій землі, на нашій Україні. Тут жили наші прадіди, тут живуть наші батьки, тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини. І де б ми не були, відчуваємо поклик рідної землі. Шановні діти, гості, запрошуємо Вас до нашої господи на хліб та сіль, на слово щире, на бесіду мудру.

Учениця.

Гостей наших любих вітаємо щиро.

Зустріти вас раді з любов'ю та миром.

Учень

На знак поваги хліб візьміть із сіллю,

Щоб жилось по правді, щоб жилось у мирі.

Учениця

Ми вам його підносимо на білім рушничкові,

Та до землі вклоняємось, щоб ви були здорові!

Вручення короваю.

Учениця

Рід, родина, сім'я.

Серед них — маленька я.

Мов перлінка - намистинка,

Я дівчатко-українка.

Родовід — моя родина.

Я ж її мала краплина.

Люблю всю родину я.
Разом ми — одна сім'я!

Вчитель. Ми всі — український народ, який складається з родин малих і великих, дружніх і працьовитих. Як могутня ріка бере силу з маленьких джерел, так і наша українська культура збагачується маленькими родинами.

Учениця.

Родині ми складаєм славу нині
І скажемо багато добрих слів.
Бо все найкраще в дітях - від родини!
Привітність, щирість, щедрість, доброта,
Усі традиції народні і святі,
Та мудрість й віра чиста і свята.

Вихователь.

З роду в рід кладе життя мости,
Без коріння саду не цвісти,
Без стремління човен не пливе,
Без коріння сохне все живе.

- Як дерево тримається на корінні, так і кожен рід тримається на найстарших його членах, бо саме вони мають великий досвід життя і допомагають молодим.

Учениця.

Коріння - це наші прародичі,
Стовбур - бабусі й дідусі,
Гілочки – наші батьки,
Листочки на них - діточки.

На фліпчарті родинне дерево, учениця представляє родовід своєї родини.

Учень.

Коли зміцніють крила, щоб літати,
Не забувай про рідних маму й тата.
Та встигни добре слово їм сказати,
Допоки ти живеш у рідній хаті.

Учениця.

Я люблю свою хату
І подвір'я, й садок,
Де і сонця багато,
І в жару — холодок.

Учень.

Хато моя, біла хато,
Рідна моя сторона.
Вишня росте біля хати,
Калина цвіте край вікна.

Учениця.

Роблять заготовлі
Мама і бабуся.
З ягодок із саду
Для усього роду.

Вчитель.

Щоб пригадати смак маминих та бабусиних заготовель, ми пограємо в гру «Відгадай на смак», і дізнаємося яким варенням ви любите смакувати.

Гра «Відгадай на смак»

Вчитель.

А зараз, діти, відгадаймо загадку, і дізнаємося, про який родинний оберіг йтиметься далі.

Учень.

З квітів його виплітають,
Ним голівку покривають,
Щоб дівчиноньку зберіг
Український оберіг. (*Віночок*)

Вчитель.

Вінок в українців — символ життя, долі, життєвої сили; символ дівочтва. Вінок є також символом довершеності.

Його плели від весни і до пізньої осені. Кожен віночок був не тільки окрасою голови дівчини, а й оберегом душі. До українського віночка вплітали різноманітні квіти. У ньому могло бути до 12 різних квіток А ще, крім квітів, вплітають різнокольорові стрічки. Люди вірили в їх магічну силу

Учениця.

Кожна квітка, наче на долоні,
Але кожна й таємницю має.
Друже мій, послухаймо сьогодні,
Що нам, кожна квітка промовляє.

Виходять діти, тримаючи в руках квіти. Після читання віршів прикріплюють їх до фланелеграфа, утворюючи вінок.

Учень.

Вінок Україні сплітаємо, друже!
Знай, квітка найперша в віночку, то — ружа.

Учениця.

Мальва в вінку, як в садочку, квітує,
Мальва себе, як надію, дарує.

Учень.

Барвінок до вінка в'яжи.
У квітці цій — життя душі,

Учениця.

До вінка вплетем калину —

Нагадає хату рідну.

Учень.

Волошка в віночку —
Від неба, від літа.
Волошка — це квітка,
Що вміє дружити.

Учениця.

Ромашка у вінку, як сонячний бурштин,
А, навкруги бурштину — білі вії.
На запитання всі вона відповіда,
Цю ніжну квітку не лякають зливи.

Учень.

Як без вишні не садок,
Так без маку — не вінок.

Діти приклеюють до віночка на фленелеграфі стрічки з паперу.

1-й учень.

Першою у віночок я плету світло-коричневу стрічку – символ землі-годувальниці.

2-й учень.

Поряд з коричневою вплету жовту стрічку – символ Сонця.

3-й учень.

За ним я вплету світло-зелену – символ краси і молодості.

4-й учень.

А я вплету блакитну і синю – символ неба і води.

5-й учень.

Далі я зав'яжу жовтогарячу стрічку – символ хліба.

6-й учень.

Я – фіолетову – символ людської мудрості.

7-й учень.

А я малинову – символ душевності.

8-й учень.

Я зав'яжу рожеву – символ достатку. А також білу – символ пам'яті про померлих.

Вчитель.

Ось який гарний віночок утворився!

Діти виконують танок із віночками.

Вчитель.

Також добрими охоронцями - оберегами є рушники. Рушники — це обереги від усього злого, що може зайти в дім. Так, рушник супроводжував людину все життя від самого народження. Його можна порівняти з піснею. «Хай стелиться вам доля рушниками»,— бажали людям щастя.

Учениця.

Ми своїми вправними руками

Вишиваєм рушничок нетканий.
Є на ньому півники святкові,
Є на ньому квіти малинові.
Синя нитка — птиці пролітають,
А червона — мальви розцвітають.

Вчитель.

Зараз, діти, я пропоную вам прикрасити невеличкі рушнички на папері.

Гра «Прикрась рушничок».

Діти отримують малюнки рушників, на яких потрібно продовжити орнамент, дотримуючись кольору та форми орнаменту

Учениця.

Рушничок на стіні — давній звичай,
Ним шлюбують дітей матері.
Він додому із далечі кличе,
Де в калині живуть солов'ї.
Він простелиться тим, в кого серце
Не черствіє й дарує тепло.

Учні (всі разом)

Хай цей символ сусідиться вічно
В нашій хаті на мир, на добро!

Вчитель.

Вишиванка — символ здоров'я, краси, щасливої долі, родової пам'яті, порядності, чесності, святковості.

Вдягни, дитино, рідну вишиванку,
І з чистим серцем в білий світ іди.
Вона зігріє сонцем на світанку,
І оберегом стане від біди.

Учениця.

А я іду по світу в вишиванці
Встає над світом щире сонце вранці,
І землю гріє променем ясним.

Дефіле «Представлення вишиванок»

Діти виконують пісню «Мамина сорочка».

Вчитель.

Я хочу, діти, щоб для вас, коли станете дорослими, дорогою залишилась рідна домівка, щоб палко любили рідний край, його звичаї, мову нашу солов'їну, щоб ніколи не змогли зламати калинову гілку чи інше дерево, а навпаки, прикрашали нашу землю своїми руками. Тож пам'ятаймо, хто ми є, бережімо звичаї наші, шануймо наші обереги. Бо тільки добре знаючи традиції, звичаї, родинні обереги українського народу, ми зможемо прославляти свою родину, свою школу, своє місто, свою Україну.

Учень.

Обереги мої українські, —
Ви прийшли з давнини в майбуття.
Рушники й сорочки материнські

Поруч з нами ідуть у життя.

Учениця.

Нам любов'ю серця зігрівають –
Доброта і тепло в них завжди.
Вони святість і відданість мають,
Захищають від лиха й біди.

Діти виконують пісню «Квітуча Україна»

Вчитель.

Діти, сьогодні ми доторкнулись до сторінки свого роду. Будемо вірити, що нашому українському роду не буде переводу. Не даймо всохнути родовому дереву нашого народу

Дорогі гості!

Ходіть всі до хати пироги домашні скуштувати!
З жита та пшениці гарні паляниці.